

Brief aan den WelEdelen Heer Ruisch van Leeuwen aan het station te Ede den 1^{ste} mei 1852 (*)

Door J.L. Brouerius van Nidek en J.J. Cremer.

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek.

In de brief wordt Ruisch van Leeuwen verzocht een piano te leveren voor het huwelijksfeest van Cremer op 19 mei. Blijkbaar heeft het a.s. echtpaar Ruisch van Leeuwen ontmoet op het station van Ede. Ruisch van Leeuwen heeft daar positief op geantwoord. Het is niet bekend wie die Ruisch van Leeuwen is. Wel was er in 1852 in Leiden de winkel Weenig en Van Leeuwen die piano's verkochten.

Brief aan den WelEdelen Heer Ruisch van Leeuwen aan het station te Ede den 1^{ste} mei 1852 (*)

Misschien hebt U het reeds vernomen,

Dat heden primo Mei

Voor ons de dag is aangebroken,

Van 't schoone bruidsgetij.

Wij zitten vrolijk en tevreden,

Met dankbaar vreugdgevoel,

En niets ontbreekt er aan ons wenschen

Bij 't nad'ren van ons doel.

Dat woordje niets, zou 't mog'lijk wezen,

Waar is volmaakte vreugd,

Waar blijft niet iets nog te begeeren,

Bij – liefde, welvaart, jeugd?

En wij – ook wij – bij 't heerlijk heden,

Wij kennen toch – gemis. –

't is waar al hoor 'k u lagchend zeggen:

“hoe of het mogelijk is. “

Ter zake dan: twee lieve nichten,

Zijn hier uit Amersfoort,

Gekomen om de bruid te toogen

Naar dat al zoo behoort, -

Maar zie die meisjes, virtuoson

Vol tact en kunt en zwier,
Zij vinden al wat zij begeeren
Behalve Een klavier
Piano! Kunststuk, hemeltoon,
Ontlokt de menschenhand 't ivoor,
Gij ruischt ... en alles zwijgt, en luistren
Leent men aandachtig 't oor
Piano! – ach! In 't heerlijk Eden.
In 't paradijs van Gelderland,
Waar zullen wij u zoeken, vinden?
Schenkt z'ons geen vriendenhand.
Wij wagen dus vol angstig schromen,
Als bruid en bruidegom,
U vriendlijk voor deez tijd te vragen
Der toonen heiligdom.
Geen smet van kaars of kring van glazen
Geen vlek of wat al meer,
Zal 't stuk waarnaar wij saam verlangen
Ontsieren op onze eer.
En nu moogt g'ons vermetel noemen
Ja indiscreet. – mijnheer
Wij weten 't staat elk vrij te vrágen
Maar 't weìgren evenzeer.
Was getekend:
J.L. Brouérius van Nidek
En J.J. Cremer. (*)

*) Den brief had vóór het voorgaande versje behooren geplaatst te zijn.
(het verjaardagsgedicht voor Louise Brouerius van Nidek op 17 mei 1852.

(*) Het verzoek werd op de welwillendste wijze toegestaan.

Brief aan den Well. deelen Heer
Ruisch van Leeuwen,
aan het Station te Ede.
den 1^{sten} Mei 1852. (1)

Mitsdien hebt U het reeds vernomen,
Dat heden primo Mei
Voor ons de dag is aangebroken,
Van t' schoone bruidsgelij,
Wij zetten vrolijk en tevreden,
Met dankbaar vreugdgeraet,
En niets ontbreekt er aan ons vrenden,
Bij t' raden van ons doel.
Dat woordje niets, zou t' mogelijk wesen,
Waar is volmaakte vreugd,
Waar blijft niet iets noot te begeeren,
Bij - liefde, vebraant jeugd!

Den brief had voor het voorgaande vreugd behoren geplaatst te zijn.

En mij - oek mij - by 't heerlyk heden,
Mij kennen loch - gemis. -
't Is waar, al hoor ik u lagchend zeggen,
"Hoe of het mooglyk is."

Ten zake dan: Twee lieue Nichten,
Zijn hier uit Amersfoort,
Gekomen om de bruid te toeven,
Naar dat al zoo behoort, -
Maar zie die meisjes, virtuosos,
Val tact en kunst en zwaer,
Zij vinden al wat zij begeeren,
Behalve een Klavier
Piano! kunststuk, hemeltoon,
Ontlokt de menschenhand 't over,
Gij wilscht ... en alles zrijgt, en knuistren,
Leent men aandachtig 't oor,
Piano! - ach! in 't heerlyk Eden,

In 't paradys van Gelderland,
Waar zullen wy u zoeken, vinden?
Schentel z' ons geen vriendenland.
Wy vragen dus vol angstig schromen,
Als bruid en bruidegom,
U vriendlyk voor dees tyd te vragen,
Der toonen heiligdom.
Geen smet van kaars of kring van glazen,
Geen vlek of rat al meer,
Zal 't stuk waarnaar wy saam verlang
Ontsieren op onse eer.
En nu moogt g' ons vermetel noemen
Ja indiscreet. - Mij nkeer
Wy smeten; 't staat elk vrij te vragen,
Maar 't meij een evenseer.

was getekend:

J. L. Breunius van Nistel
a. J. J. Bremer. ()

(1) Het versuuk werd op de snelkellende wyse toegestaan. -